

[OMŁOCIĆ *vb pf*

impers praet omł(o)c(o)no.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Oddzielić ziarna od kłosów lub strąków:

omłocić czego: jarkiej [= żyta jarego, sianego wiosną] omłócono kop 17 ½ InwBiskWłocł 1582/35, 35.

omłocić z czego: z którego [żyta] omłócono na nasienie kop 100 LustrLub 32; InwBiskWłocł 1582/50.

Cf [OMŁOCENIE], [OMŁOCONY]

FP